

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2CoCsp/8/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0019207627
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Slovinská
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:0019207627.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Slovinskej a sudkýň JUDr. Zuzany Matyiovej a JUDr. Olgy Mičietovej v spore žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného JUDr. Katarínou Hegedúšovou, advokátkou, so sídlom v Bratislave, Majerníkova 3/A, proti žalovanej L. O., A.. X.XX.XXXX, W. Q. P., O. XXXX/XX, o zaplatenie 760 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Michalovce č. k. 11Csp/203/2019-137 zo dňa 6.7.2021

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

N e p r i z n á v a stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Michalovce (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom č. k. 11Csp/203/2019-80 zo dňa 18.8.2020 žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 760 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku (I.), prevyšujúcej časti žalobu zamietol (II.) a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Žalovaná sa voči rozsudku odvolala. O odvolaní rozhodol Krajský súd v Košiciach uznesením č. k. 2CoCsp/107/2020 tak, že odvolaním napadnutý rozsudok vo vyhovujúcom výroku a výroku o trovách konania zrušil a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Súd prvej inštancie rozsudkom uvedeným v záhlaví konanie v časti o zaplatenie sumy za upomienky 210 €, zmluvného úroku vo výške 58,67 % ročne zo sumy 900 € od 8.12.2015 do 5.2.2016, zo sumy 888 € od 6.2.2016 do 26.4.2016, zo sumy 760 € od 27.4.2016 do zaplatenia, odplaty vo výške 252 € a zmluvnej pokuty vo výške 33 € zastavil (I.), v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (II.) a žalovanej náhradu trov konania nepriznal (III.).

4. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 760 € s príslušenstvom a náhrady trov konania. Skutkovo žalobu odôvodnil tým, že dňa 18.12.2015 uzavrel so žalovanou Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 907702723, na základe ktorej jej poskytol úver vo výške 900 €. Žalovaná sa zaviazala poskytnutú istinu vrátiť a zaplatiť odplatu 780 €, t. j. zaplatiť celkovú čistku 1.680 € do 18.12.2016. V prípade neuhradenia celkovej čiastky v uvedenom termíne sa žalovaná zaviazala uhradiť zmluvnú pokutu 33 €. Žalovaná si svoje zmluvné povinnosti neplnila, čím porušila svoj zmluvný záväzok a stratila výhodu splácania dlhu. V zmysle Všeobecných podmienok jej žalobca vyúčtoval za každú zaslanú upomienku sumu 30 €, čo spolu predstavovalo sumu 210 €. Ku dňu podania žaloby žalovaná uhradila len 140 €.

5. Žalovaná poprela, že by jej žalobca istinu úveru vo výške 900 € vyplatil. Zároveň vzniesla aj námietku premlčania, vzhľadom k tomu, že termín konečnej splatnosti úveru mal byť 18.12.2016, potom premlčacia doba uplynula 17.12.2019, pričom žalobcu podal žalobu na súd dňa 19.12.2019. Poukázal na neprípustnosť výšky odplaty a nedôsledné posudzovanie schopnosti spotrebiteľa úver splácať. Mala za to, že zmluva je od počiatku neplatná a žiadala žalobu zamietnuť.

6. Žalobca počas konania vzal žalobu späť v časti o zaplatenie poplatkov za upomienky vo výške 210 €, zmluvného úroku vo výške 58,67 % ročne zo sumy 900 € od 18.12.2015 do 5.2.2016, zo sumy 888 € od 6.2.2016 do 26.4.2016, zo sumy 760 € od 27.4.2016 do zaplatenia, odplaty vo výške 252 € a zmluvnej pokuty vo výške 33 €, v ktorej časti súd konanie zastavil.

7. Súd prvej inštancie vec posúdil podľa ustanovení § 37 ods. 1, § 52 ods. 1, ods. 2, § 53 ods. 1, § 53 ods. 5, § 54 ods. 1, ods. 2 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 9 ods. 1, ods. 2 písm. i/, ods. 10 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov

(ďalej len „ZoSÚ“), § 150 ods. 1, § 151 ods. 1, § 215 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) dospejúc k záveru o nedôvodnosti podanej žaloby. Skonštatoval, že žalobca neunesol dôkazné bremeno na preukázanie svojho tvrdeného nároku. Žalobca tvrdil, že žalovanej poskytol finančné prostriedky prostredníctvom zmenky, ktorú však v konaní nepredložil ani inak neverifikoval. Nemožnosť predložiť zmenku odôvodnil tým, že po uhradení sumy bola skartovaná. Súd poukázal na to, že podľa skutkových tvrdení žalobcu by potom ani nemohlo dôjsť k tomuto sporu, keďže zmenka sa skartuje po tom čo je celá dlžná suma uhradená. Zdôraznil, že žalobca na jednej strane tvrdil, že žalovanej prostredníctvom zmenky vyplatil sumu 900 € a prijal úhradu vo výške 140 €, ale na druhej strane tvrdil, že zmenku zničil, nakoľko je to postup po uhradení sumy. Súd prvej inštancie mal za to, že žalobca nepreukázal svoje tvrdenia, že žalovanej finančné prostriedky poskytol. Záverom dodal, že plnenie spotrebiteľského úveru formou zmenky je neprípustné. Aj napriek neuneseniu dôkazného bremena žalobcu súd skúmal predmetnú zmluvu z hľadiska jej obsahových náležitostí. Súdnym prieskumom zistil, že zmluva neobsahuje obligatórnu náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. i/ ZoSÚ, a to výšku, počet a frekvenciu splátok. S poukazom na § 11 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ preto zmluvu vyhodnotil ako bezúročnú a bez poplatkov. O trovách konania rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanej, ktorá bola v spore plne úspešná, náhradu trov nepriznal, keďže jej žiadne trovy konania nevznikli.

8. Rozsudok v zamietavom výroku napadol včas podaným odvolaním žalobca, uplatňujúc odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP. Poukázal na to, že žalovaná podpisom zmluvy potvrdila prevzatie zmenky, preto táto skutočnosť nemôže byť sporná. Podpísané potvrdenie o prevzatí peňažnej hotovosti sa nachádza na poslednej strane zmluvy s vlastnoručným podpisom žalovanej. Zdôraznil, že pri uhradení zmenky žalobca požaduje jej vrátenie, aby nedošlo k jej zneužitiu, prípadne opätovnému požadovaniu o uhradenie zmenkovej sumy, a teda zmenku stiahne z obehu. Následne sa zmenka, ktorá bola uhradená, skartuje pre zabezpečenie finančných záujmov žalobcu a k eliminovaniu rizika existencie uhradenej zmenky. Žalovaná bola riadne oboznámená so zmluvou ako aj všeobecnými podmienkami spotrebiteľského úveru a zaviazala sa ich dodržiavať. V prípade, ak po podpise zmluvy nadobudla pocit, že podpísala nevýhodnú zmluvu alebo, že odplata, úrok alebo RPMN je vysoká, mala právo od zmluvy odstúpiť bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní odo dňa uzavretia zmluvy, ktorú možnosť však nevyužila, z čoho jednoznačne vyplýva, že s obsahom zmluvy súhlasila. Skonštatoval, že žalovaná je osobou, ktorá má rozumové schopnosti na úrovni primerane spôsobilej osoby schopnej vnímať a posúdiť zmysel a účel konania ako i jazykové vyjadrenia právnych úkonov obsiahnutých v listinách, a zároveň k podpisu zmluvy nebola donútená a zmluvu podpísala bez akéhokoľvek psychického či fyzického nátlaku. V súvislosti so vznesenou námietkou premlčania uviedol, že termín konečnej splatnosti zmluvy nastal dňa 18.12.2016 a nárok si žalobou uplatnil dňa 18.12.2020, teda pred uplynutím premlčacej lehoty. Podľa bodu 3 Zmluvy sa žalovaná zaviazala vrátiť celkovú čiastku 1.680 € do 18.12.2016 na účet veriteľa špecifikovaného vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo v hotovosti mandatárovi. Tvrdil, že žalovaná doposiaľ neuhradila ani len istinu poskytnutého úveru. Ohľadom absencie výšky počtu a frekvencie splátok úveru uviedol, že podľa zmluvy mala žalovaná celkovú čiastku uhradiť jednou splátkou do 18.12.2016. Taktiež je splátka rozčlenená na istinu, úrok a odplatu, keď sa v zmluve uvádza, že celková čiastka 1.680 € pozostáva z istiny 900 €, úroku vo výške 528 € a odplaty vo výške 252 €. Vzhľadom na uvedené mal za to, že úver nemôže byť posúdený ako

bezúročný a bez poplatkov. Žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil, vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

9. Žalovaná s rozsudkom súdu prvej inštancie súhlasila, tvrdenia žalobcu poprela a považovala ich za všeobecné a účelové. Mala za to, že žalobca nepredložil žiaden priamy a relevantný dôkaz, ktorým by vyvrátil niektorý z bodov odôvodnenia predmetného rozsudku. Opätovne namietala neunesenie dôkazného bremena ohľadom vyplatenia úveru vo výške 900 €. Nepredložil výpis z účtu preukazujúci prevod tejto čiastky alebo výdavkový doklad o vyplatení finančných prostriedkov v hotovosti. Okrem toho zastávala názor, že vyplácanie spotrebiteľského úveru zmenkou je nekalou obchodnou praktikou. Poukázala na Rozhodnutie Národnej banky Slovenska z 7.6.2016, v ktorom NBS zakázala žalobcovi vymáhať plnenie zo zmeniek vystavených po 30.4.2014 spotrebiteľmi na meno alebo na rad spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o., za účelom zabezpečenia záväzku spotrebiteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Zdôraznila tiež, že zmluva neobsahuje všetky obligatórne náležitosti, a zároveň, s poukazom na predošlé uznesenie odvolacieho súdu z 25.3.2021, tvrdila že uvedené údaje sú nesprávne, a to najmä výška RPMN, k čomu sa žalobca nevyjadril. Žalovaná tak mala za to, že žalobca nepreukázal žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodnili zmenu napadnutého rozsudku. Žiadala, aby odvolací súd odvolanie zamietol a rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

10. V replike žalobca zotrval na svojich doterajších písomných podaniach, ktoré sú súčasťou spisu, a to najmä na podanom odvolaní.

11. Žalovaná v duplike len opätovne zopakovala už tvrdené skutočnosti a argumentáciu prezentovanú vo vyjadrení k odvolaniu.

12. Krajský súd v Košiciach, ako odvolací súd (§ 34 CSP), posúdil odvolanie žalobcu ako podané včas, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, v rozsahu vyplývajúcom z § 379, § 380 ods. 1, 2 CSP a z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov (§ 365 ods. 1 písm. f/, a h/ CSP), pričom dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

13. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 17.2.2022 o 10:00 hod v pojednávacej miestnosti č. dv. 202, II. poschodie Krajského súdu v Košiciach, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli riadne zverejnené v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 CSP.

14. Predmetom prieskumu v odvolacom konaní je zamietavý výrok rozsudku súdu prvej inštancie a výrok, ktorým súd rozhodol o trovách konania. Výrok, ktorým súd v časti konanie zastavil nebol odvolaním napadnutý a nadobudol právoplatnosť.

15. Žalobca odvolanie odôvodnil s poukazom na odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/, t. j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

16. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je daný v prípade nesprávneho postupu súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, teda v prípade, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývali alebo neboli stranami sporu prednesené, prípadne nevyšli počas konania nijak inak najavo. Môže sa jednať aj o prípad, keď súd neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyšli počas konania najavo inak. O nesprávne skutkové zistenie môže ísť aj v prípade, ak dôjde k logickému rozporu v hodnotení dôkazov, t.j. skutočnosti, ktoré vyplývali z prednesov strán alebo vyšli v konaní najavo inak súd vyhodnotil tak, že to vyvolávalo logický rozpor. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 ods. 1,2 CSP, alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 192, § 193 a § 205 CSP, pričom sa jedná o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke.

17. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že vo všeobecnosti je právnym posúdením činnosť súdu, pri ktorej aplikáciou konkrétnej právnej normy na zistený skutkový stav vyvodzuje zo skutkových zistení aké práva a povinnosti majú subjekty konania podľa hmotného práva. Nesprávnym právnym posúdením je potom potrebné rozumieť omyl v tomto postupe, a teda

nesprávnosť pri aplikácii práva na skutkové zistenia. O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak súd neaplikoval právnu normu vôbec, alebo ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo ak aj aplikoval správny predpis, ktorý si nesprávne vyložil alebo napokon ak aplikoval správny predpis, ktorý tiež správne interpretoval avšak právnu normu nesprávne na zistený skutkový stav použil, v skutkových okolnostiach teda z právnej normy vyvodil nesprávne závery o právach a povinnostiach strán.

18. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a v rozsahu námietok žalobcu vymedzených v podanom odvolaní dospel k záveru, že odvolanie nie je opodstatnené a odvolacie dôvody neboli naplnené. Súdu prvej inštancie nemožno vytknúť, že by pri rozhodovaní v merite veci vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov účastníkov nevyplývali, a ani inak nevyšli za konania najavo alebo, že by z vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Tiež nebolo zistené, že by na zistený skutkový stav súd prvej inštancie aplikoval nesprávne zákonné ustanovenie alebo použité zákonné ustanovenie nesprávne vyložil.

19. Dôvody rozsudku sú podrobné, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje. Ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie vo veci. Odvolacie námietky žalobcu v prevažnej miere boli už predmetom posúdenia súdom prvej inštancie, nemali vplyv na vecnú správnosť rozsudku a nie sú spôsobilé prívodiť zmenu napadnutého rozsudku.

20. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

21. Na zdôraznenie správnosti odvolací súd dodáva nasledovné:

Žalobca si žalobou uplatnil nárok na zaplatenie sumy 760 € titulom zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedená suma má predstavovať rozdiel medzi poskytnutou istinou a úhradami žalovanej na predmetný úver. V konaní na súde prvej inštancie žalobca tvrdil, že peňažné prostriedky vyplatil žalovanej prostredníctvom zmenky. Žalovaná to však poprela, čím sa stal celý nárok žalobcu sporným. Žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno ohľadom vyplatenia finančných prostriedkov, keďže nepredložil ním spomínanú zmenku, ale ani žiaden iný dôkaz preukazujúci skutočnosť, že žalovanej reálne sumu 900 € poskytol. Absenciu zmenky odôvodnil tým, že po jej vyplatení ju žalobca žiadal vrátiť späť, teda ju stiahol z obehu, aby nedošlo k jej zneužitiu prípadnou opätovnou žiadosťou o jej vyplatenie. Následne zmenku skartoval za účelom zabezpečenia svojich finančných záujmov a eliminovaní rizika existencie uhradenej zmenky. Odvolaciemu súdu však nie je zrejmé aké riziko spočíva v existencii zmenky, ak ju má žalobca u seba. Ak po vyplatení zmenky žalobca túto stiahne z obehu nemôže už hroziť riziko opätovnej žiadosti o jej zaplatenie a tak dôjde k duplicitnému vyplateniu zmenkovej sumy. Odvolaciemu súdu sa tiež zdá ako nelogický argument, že tento postup má slúžiť na zabezpečenie finančných záujmov žalobcu, keď práve skartovaním zmenky, a nezabezpečením si dôkazu preukazujúcim vyplatenie úveru, žalobca ohrozil svoje finančné záujmy, pretože ak úver riadne poskytol, avšak túto skutočnosť nevie preukázať, potom nebude schopný svoju pohľadávku vymôcť. Pokiaľ žalobca poukazuje na vlastnoručný podpis žalovanej na potvrdení o prevzatí zmenky, uvedené nepreukazuje skutočnosť, že žalovanej boli reálne finančné prostriedky poskytnuté, ale len to, že prevzala zmenku. Na preukázanie poskytnutia finančných prostriedkov bolo potrebné produkovať dôkaz preukazujúci ich prevzatie. Žalobca v konaní taký dôkaz však neprodukoval a svoj nárok odôvodnil iba skutkovými tvrdeniami, ktoré boli sporné. Navyše, nielenže nepreukázal skutočnosť, že žalovanej peňažné prostriedky poskytol, ale ani to, že mu žalovaná na predmetný úver plnila 140 €, ako to tvrdil. Podľa bodu č. 03 Všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru žalobcu sa spotrebiteľ zaväzuje zaplatiť celkovú čiastku v zmysle podmienok zmluvy o spotrebiteľskom úvere na bankový účet veriteľa tam špecifikovaný, alebo prostredníctvom vkladového lístka na ktorejkoľvek pošte alebo pobočke Poštovej banky, a.s., alebo formou prevodu peňažných prostriedkov z účtu dlžníka na účet veriteľa alebo v hotovosti mandatárovi, čo mandatár potvrdí výlučne na tlačive „Potvrdenie o prevzatí finančných prostriedkov“, ktoré je jediným veriteľom uznávaným dokladom o prevzatí tejto hotovosti od spotrebiteľa mandatárom. Z uvedeného potom vyplýva, že ak by žalovaná na úver plnila, žalobca by mal disponovať dokladom preukazujúcim túto skutočnosť, napríklad výpisom z účtu prípadne spomínaným potvrdením od mandatára. Záverom tak možno skonštatovať len to, že neunesením dôkazného bremena ohľadom vyplatenia peňažných

prostriedkov, ktoré mali byť predmetom zmluvy žalobca nepreukázal žalobou uplatnený nárok, preto rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorý žalobu zamietol, považuje odvolací súd za správne a zákonné.

22. Súd prvej inštancie aj napriek konštatovaniu o nepreukázaní žalobou uplatneného nároku, podrobil zmluvu o spotrebiteľskom úvere súdnemu prieskumu za účelom kontroly splnenia podmienok obsahových náležitostí zmluvy upravených v § 9 ZoSÚ. Uvedený postup považuje odvolací súd za nadbytočný s poukazom na už spomínané neunesenie dôkazného bremena ohľadom tvrdeného nároku ale aj vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby, a to práve v časti úrokov a poplatkov. Preskúmaním zmluvy súd zistil, že v zmluve absentuje výška, počet a termín splatnosti splátok úveru, t. j. obligatórna náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. l/ ZoSÚ, v dôsledku čoho v súlade s § 11 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ prijal záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetného úveru. Žalovaný však odvolaní namietal, že v zmluve bolo dohodnuté splatenie úveru jednou splátkou do 18.12.2016 v sume 1.680 €. Tu odvolací súd považuje za potrebné poukázať na zmätočnosť a rozpornosť tvrdení žalobcu, keďže v žalobe tvrdil, že v dôsledku neplnenia záväzku riadne a včas žalovaná stratila výhodu splátok a žalobca ju vyzval na úhradu celého záväzku, a následne v odvolaní uviedol, že išlo o jednu splátku. Odvolací súd v tvrdeniach žalovaného vidí jednoznačný logický rozpor, keďže ak je pravdou, že malo ísť o jednu splátku v sume celkovej čiastky úveru, v tom prípade nemohlo ísť o splátku úveru, nakoľko splátka predstavuje iba čiastkové plnenie dlhu, ale o celé plnenie dlhu uhradené jednorazovo v zmluvne dohodnutom čase plnenia. Každopádne vyriešenie tejto otázky nemá vplyv na konečné rozhodnutie vo veci, keďže žalobca vzal v tejto časti žalobu späť a súd prvej inštancie konanie v tejto časti zastavil, pričom výrok o čiastočnom zastavení konania nebol odvolaním napadnutý a nadobudol právoplatnosť, preto sa odvolací súd ďalej touto otázkou nezaoberal.

23. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a dôvody odvolací súd napadnuté rozhodnutie v súlade s § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

24. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté v súlade s § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalobca ako odvolateľ nebol v odvolacom konaní úspešný, preto nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania a žalovanej žiadne preukázateľne vynaložené trovy odvolacieho konania nevznikli. Odvolací súd tak nárok na náhradu trov konania nepriznal žiadnej zo strán sporu.

25. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 poslednej vety CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).